

در صورتی که اتفاق خاصی در یک برهه از زمان رخ دهد، آسیب بزرگی به صادرات و اقتصاد وارد می‌شود. به اعتقاد کارشناسان، برای تنوع بازار و تنوع کالایی نیازمند حمایت از صنعت و حرکت به سمت تولید محصول و حمایت از صنایع پایین‌دستی هستیم. بر این اساس، پرواضح است که برای رهایی از شرایط مذکور، لازم است با حمایت از صنایع پایین‌دستی، سعی شود زنجیره‌های تولید را مرحله به مرحله ایجاد کنیم تا از این طریق بتوانیم تنوع کالایی بالا و ارزش افزوده بالاتری داشته باشیم. همچنین در بررسی کالاهای صادراتی به چین، ۴ محصول زعفران، انجیر خشک، انواع خرما و پسته به چشم می‌خورد که این موضوع می‌تواند به عنوان یکی از مزیت‌های نسبی صادرات ایران به چین قلمداد شود. با توجه به جمعیت عظیم چین و ظرفیت‌های کشت این محصولات در داخل کشور، می‌توان به صادرات این محصولات به چشم فرصت نگاه کرد و دولت سیزدهم باید در رسیدن به چنین هدفی از هیچ‌گونه اقدامی فروگذار نکند.

اعظمی از واردات ایران از چین شامل اقلام و کالاهایی است که مواد اولیه آن را ایران تهیه و چین صادر کرده است. به عبارت دیگر، به دلیل نبود تکنولوژی‌های نوین در صنایع ایران و در نتیجه عدم تولید محصولات با فناوری و تکنولوژی بالا در کشور، ایران مواد اولیه مورد نیاز صنایع را صادر کرده و سپس اقدام به خریداری محصولات ساخته شده از این مواد اولیه می‌کند. بنابراین در وهله اول لازم است دولت سیزدهم علاوه بر همکاری‌های اقتصادی و منطقه‌ای با کشور چین به فکر همکاری‌های علمی به جهت دستیابی به دانش و تکنولوژی‌های روز دنیا در بخش تولید نیز باشد تا از این طریق بتواند هم بخش تولید در کشور را تقویت کند و هم بخش اعظمی از واردات خود را در داخل کشور تولید نماید. این در حالی است که تمرکز اقلام صادراتی برای ایران هشدار برای یک آسیب جدی اقتصاد و مقاومت‌پذیری آن است؛ چراکه وقتی یک سبد صادراتی هم از نظر تنوع و هم از نظر حجم و قیمت کالایی محدود باشد،